

**STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 18 października 2012 r.

w sprawie wniosku Prezesa Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie dotyczącego interpretacji art. 33 § 1 i 10 oraz art. 33 § 4 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z wnioskiem Prezesa Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie wyraża następujące stanowisko.

W zakresie wątpliwości podniesionych we wniosku, a dotyczących art. 33 § 1 i 10 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej: p.u.s.p.) Krajowa Rada Sądownictwa wskazuje, że zarówno odnośnie do zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji jak i do zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji przepisy te wskazują sposób kształtowania składu osobowego tych organów. W obydwu przypadkach Kolegium Sądu Apelacyjnego ustala liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów okręgowych i liczbę przedstawicieli sędziów sądów rejonowych działających w poszczególnych okręgach. Kolegium Sądu Apelacyjnego wskazuje liczbę przedstawicieli sędziów sądów rejonowych działających w poszczególnych okręgach sądowych. Konkretnego wyboru dokonują zaś poszczególne Zgromadzenia Ogólne sędziów okręgu (art. 33 § 7 p.u.s.p.).

Stosownie do treści art. 35 § 1 i 2 p.u.s.p. Kolegium Sądu Okręgowego ustala liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów rejonowych proporcjonalnie do liczby sędziów w danym sądzie zarówno jeśli chodzi o zgromadzenie ogólne jak i zgromadzenie przedstawicieli.

W kwestii interpretacji art. 33 § 4 p.u.s.p. Krajowa Rada Sądownictwa wyraża stanowisko, że sędzia niebędący członkiem zgromadzenia ma prawo brać udział w posiedzeniu, może zabierać głos i nie posiada ani biernego ani czynnego prawa wyborczego.